

[Glistrup.]

stod det aldeles tåget, hvad det i grunden gik ud på. Deraf sluttede jeg, at når det er så tåget, så kunne det ikke være andre end de radikale, der havde fremsat det. Her skylder jeg nu de radikale en undskyldning efter den oplysning, hr. Arne Bjerregaard har givet. Kristeligt folkeparti mestrer altså også at bevæge sig tilsvarende langt ud i tågen, og det må vi altså tage ad notam.

Desværre lettede tågen jo ikke ved hr. Arne Bjerregaards indlæg vedrørende de to begreber, der her er tale om. Hvad ligger der i stikprøvekontrol modsat det oprindelige forslag, der bare gik ud på kontrol? Jeg beder igen hr. Arne Bjerregaard som faderen til det udtryk — ham, der i hvert fald har vedstået faderskabet — om nærmere at definere det. Der blev sagt af hr. Arne Bjerregaard, at man kunne gå løs på dem, der unddrager sig skat, men hvordan i alverden kan det være et kriterium for, hvor langt man kan gå? Om man i en bank kan tage 50 konti eller 75 konti eller 200 konti eller 700, hvis der i alt er 1.000 konti, det synes jeg må være det kriterium, vi må finde frem til, når vi skal se: hvad er stikprøver, og hvad er ikke stikprøver? Formålet er selvfølgelig at finde frem til, hvem der unddrager sig kontrol, men det er en helt anden ting. Derfor vil jeg bede om at få begrebet defineret, så man kan forstå det — det gælder både os, der skal stemme, og navnlig dem, der skal leve med det, hvis det skulle blive vedtaget.

Den anden del af ændringsforslaget, at det skulle være i samarbejde, oversatte hr. Arne Bjerregaard for os — og det takker jeg for — på den måde, at det betyder, at det skal ske i fordragelighed. Det var selvfølgelig meget smukt, hvis man sådan sad og skulle udstede etiske prædikener, at man er kommet til det resultat, at man skal færdes i fordragelighed og skøn samklang med hinanden. Men her har vi nu at gøre med noget, der skal fungere som en juridisk lovtekst, der skal konstituere rettigheder og pligter, og hvilke rettigheder giver disse ord om samarbejde det pengeinstitut, der er tale om, i tilfælde af, at der kommer konflikt? Det er det eneste, som en lovtekst interesserer sig for: hvordan skal der forholdes, hvis der kommer konflikt? For så længe man kan enes i den skønne harmoni,

hvor hjerterne mødes og sød musik opstår, ja, så er der jo ingen grund til overhovedet at beskæftige sig med lovgivning og lovgivningsteknik. Derfor kom hr. Arne Bjerregaard som faderen til disse ord alt for billigt fra at skildre sit afkom ved at sige, at det skal ske i fordragelighed. Hvad nu, hvis der ikke er fordragelighed? hvordan giver det så rettigheder og pligter til de involverede i den givne situation? Det må vi have at vide, før vi med rimelighed kan stemme, om vi skal gå ind for eller gå imod ændringsforslag nr. 4.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har allerede én gang heroppefra i dag bemærket, at det ville lette forhandlingerne i denne sal, hvis hr. Glistrup en gang imellem hørte efter, hvad der blev sagt.

Nu må jeg atter konstatere, at hr. Glistrup ikke har forstået, hvad vist alle andre har forstået, at det, hr. Arne Bjerregaard har foreslået, det er dette om den skattemæssige stikprøvekontrol, mens jeg tog ansvaret for, at det skulle ske i samarbejde. Jeg oversatte det også for hr. Glistrup, der øjensynlig foregiver at være tungtopfattende, at når det skal ske i samarbejde, så kan man ikke komme i den situation, som bankforeningen har antydnet i sit brev, nemlig at banken ikke ved, hvad der fjernes af materiale eller tages kopier af. Men mon ikke vi her er inde i et nyt tilfælde af det, som hr. Glistrup selv så glimrende har beskrevet, da han skrev et brev til hr. Erling Olsen og bad om, at det måtte blive offentliggjort, hvor hr. Glistrup selv karakteriserer de bemærkninger, som fulgte med fremskridtspartiets finanslovsændringsforslag? Jeg skal tillade mig her at læse dem, så kan hr. Glistrup jo praktisk spekulere over, om det ikke er det samme, vi er udsat for i eftermiddag. Om disse bemærkninger siger hr. Glistrup selv, at han må erkende, at de „bærer tilfældighedens præg af at være en gang hastværkssjusk, hvor vi ofte bare har klasket nogle langtfra fyldestgørende begrundelser ind.“

Mon ikke vi er ude for det samme i eftermiddag?

Stetter (KF):

Jeg må forstå det således, at ministeren fortsat finder, at det er rimeligt, man ikke har optaget forhandling med pengeinstitut-